

Svatá Hora

4

2017

ročník
LIV

Tesařem na Svaté Hoře • Staronový regenschori • Vánoční blázen

Betlém z Valle di Ledro na tradiční výstavě betlémů v Mníšecké kapli

P. Piotr Nowicki, CSsR,
žehná adventní věnce

Hornický betlém

Advent

Předvánoční zpívání ve svatohorském sklepení

Benefiční koncert „Zvěstování“ na podporu stavby
velkých svatohorských varhan s Jaroslavem Tůmou a Josefem Somrem

OBSAH

Úvodník

Vydat se na cestu **3**

Představujeme vám

Díval jsem se na svět z výšky **4**

Ze Svaté Hory

Pamětní Svatohorský tlustý groš **7**

370 let od předání Svaté Hory jezuitům **8**

Staronový svatohorský regenschori **10**

U nových svatohorských varhan
poprvé zazněly koledy **11**

Na nástroj máme vybráno, děkujeme! **12**

Rekonstrukce v obrazech **13**

Světlo ikon na Svaté Hoře **19**

Redemptoristé v roce 2017 **20**

Zprávy ze Svaté Hory **29**

Hudební zprávy ze Svaté Hory **32**

Spiritualita

O požehnání, kterým je trpělivost **22**

„Všechny končiny země
užijí spásu našeho Boha!“ **23**

Vánoční blázen **24**

Informace

Listárna **26**

Pozvánky na Svatou Horu **30**

Exercicie, poutě **33**

Pravidelné bohoslužby, otevírací doba **34**

Fotografie
na titulní straně časopisu:

Ikona anděla vytvořená v rámci
ikonografického kurzu na Svaté Hoře
vedeného Martinem Damianem

Časopis **Svatá Hora** • LIV. ročník

Vydat se na cestu

Pokud jsme při síle, rádi cestujeme. Důvodů může být mnoho. Například objevování nových míst, prožití nových zážitků s nejbližšími nebo s kamarády. Jsou to vždycky krásné chvíle, na které nechceme zapomenout.

Někdy ale cestujeme, protože musíme. Dennodenně dojíždíme do zaměstnání, do školy, za svými povinnostmi. To už je „méně příjemné“.

O Vánocích si připomínáme jedno velmi „důležité cestování“. Na příkaz světské moci se musí vydat na cestu také Josef se svou snoubenkou Marií. Jejich putování není vůbec příjemným výletem. Potká je spousta těžkostí, nepochopení, nepřítelů. Maria v požehnaném stavu opouští jistotu domova a vydává se na cestu nejistoty. V cíli se ale vše promění, alespoň na krátkou dobu.

My jsme také zváni, abychom ve stávajícím období vyšli na „cestu“. Cestu, na které máme zanechat a opustit vše, co je naší pozemskou jistotou. Nevíme, co nás na ní potká. S čím vším budeme muset zápasit. Jenom když se vydáme na cestu za Kristem, tehdy objevíme a poznáme nevyčerpatelnou krásu a svěžest pro náš život. Překvapí nás, co vše je třeba zanechat, k čemu všemu jsme přilnuli, co nám nedává skutečnou a trvalou radost.

Pán nám dává naději, že na konci naší cesty se budeme moci navždycky radovat s jeho Synem. Nebojme se svěřit naši životní cestu Panně Marii, aby nás na ní doprovázela a pomáhala nám.

P. František Boldy, CSsR

Vzpomínky pana Jiřího Klimta z Dlouhé Lhoty, který dlouhá léta pracoval na Svaté Hoře jako tesař

Díval jsem se na svět z výšky

Narodil jsem se v roce 1934. Na Svaté Hoře jsem pracoval mnoho let, hlavně v době před požárem, asi od roku 1964. V partě se mnou byli Pavel Karnet, Pavel Bartoš, Josef Sobotka, Václav Dušek, někdy Jaroslav Máša, příležitostně důchodci.

Po vojně jsem šel na odběr krve do Příbrami. Přišel za mnou pan farář od sv. Jakuba a vysvětlil mi, že klempíři potřebují něco dokončit na střeše kostela a překážejí jim tam trubky. Tohle si pamatuji jako dnes. Řekl jsem mu, že vypiju kafe, sním párek a přijdu za ním. Vzali mi půl litru krve a já blázen jsem lezl nahoru na věž a překládal klempířům trubky! Na věž kostela na náměstí bylo složité instalovat lešení, stavělo se takzvaně přes rohy. Dalším problémem byl automobilový provoz, navíc tu byla autobusová zastávka, kde kolem 15. hodiny, kdy

jsem začínal s prací, stála dlouhá řada lidí. Jen jednou nám dolů spadla trubka, která naštěstí zůstala viset ve žlabu. Na této věži pracoval jakýsi klempíř z Rožmitálu. Klempíř pan Körbel (viz časopis SH 2/2017) měl dalekohled a neustále na dálku ze Svaté Hory revidoval, jestli rožmitálský kolega odvádí svou práci dobře. Pan Körbel byl již v důchodu. Když šel po náměstí, působil dojmem starého pomalého člověka. Jakmile se však dostal na věž, lezl hbitě po provazovém žebříku a pohyboval se ve výšce s překvapující jistotou. S Josefem Sobotkou jsme pracovali také na malé věži kostela. Museli jsme pro klempíře postavit visuté lešení, tedy hranoly a trubky, na které se připevnil podlažky. Tehdy jsme ale udělali chybu, protože jsme podlažky k trubkám nepřidrátováli. V noci se zvedl vítr a podlažky jsme ráno našli dole na náměstí.

Na Svaté Hoře jsme pak pracovali léta. Stavěli jsme lešení v ambitech pro malíře, dřevěné při vstupu do ambitů, to byly hodně velké sloupy, pak Svatá Hora koupila trubkové konstrukce. Za tu dobu jsme objekt obstavěli lešením dvakrát. Byla tam parta starých zedníků, kteří, než obešli zdi okolo, mohli začít opravovat znovu. Památkáři chtěli, aby se používalo vápno, dobré, hašené, a tak na dvůře byla zhotovena jímka, kde bylo vyhašené vápno neustále k dispozici – dvouleté, tříleté. Stavba velmi trpěla vlhkem, myslím, že dnes už jsou moderní technologie, kterými se toto vyřeší.

Po vyhoření část Svaté Hory provizorně zastřešila Sublima Březnice. Věž s hodinami vynechali a my jsme to celé jako parta tesařů od ZRUPu udělali melouchem, přes léto, asi po dvou až třech letech po požáru. Chodívali jsme tam vždy odpoledne a v sobotu. Celou věž jsme si rozložili na náměstí. Uvnitř věže vedou až od střechy čtyři trámy, mám dojem, že měří šest metrů, třicet na třicet. Tady jsme použili lešení z trubek, hodně široké, protože trámy byly velmi dlouhé.

Uvnitř v bazilice jsme také stavěli lešení, a to pro malíře z Příbrami, který bydlel nedaleko, v domku pod Svatou Horou. Znali jsme se, vídali jsme se často při práci. Bohužel, zapomněl jsem jeho jméno. Věděl, že se zabývám myslivostí, a tak mi namaloval obraz, který mám dosud. Jsou na něm dvě srnky.

Šindelem jsme pokryli celé střechy ambitů, i baziliku. Tenkrát nám materiál dodával pan Drábek. Tuším, že byl od Hostomic. Modřínový šindel je výborný, vydrží, ale má tu nevýhodu, že rád praská. Když se do něho zarazí hřebík, tak ho to někdy roztrhne, to se např. u borovice nestane. Šindel jsme pokládali i na Mariánskou studánku v parku. V době před požárem stálo u Plzeňské kaple lešení, které tenkrát vyneslo plameny nahoru nad ambity. Pak se oheň stočil na klášter. Pod měděnou střechou Mníšecké kaple hořelo a hasiči se nemohli k plamenům dostat.

Klempířské práce na Svaté Hoře prováděl již zmíněný pan Körbel. Jeho specialitou byly chrliče, které sám navrhoval a vyráběl. V zimě se zabýval výrobou, v létě je pak osazoval na místo. Byl to starý pán, klempíř, který dříve mistroval v Pragovce. S ním jsme hodně spolupracovali. Všechny čtyři kaple byly dříve pokryty šindelem, pan Körbel je nahradil plechem. Měděný plech byl prý poslán na Svatou Horu z Rakouska.

Na Svaté Hoře jsem zažil dva kanovníky. Ten první byl bezvadný pan farář, který byl potom nemocný, jel na dovolenou k moři a zůstal tam, zemřel. Měl jsem ho rád, jezdil k nám na návštěvu do Lhoty. (Pozn. redakce: 1961 – 1972 byl na Svaté Hoře administrátorem kanovník P. Karel Olšar, kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Víta byl jmenován po skončení své působnosti na Svaté Hoře 16. 5. 1972, zemřel na dovoleně v Bulharsku).

Kostel sv. Jakuba

Hodinová věž nad současnou prodejnou

Na vrcholku věže

Ten druhý farář byl někdy agresivní, prý spolupracoval s komunisty. (Pozn. redakce: jedná se o P. Zdeňka Adlera, který se stal 1. června 1972 administrátorem Svaté Hory, později kanovník vyšehradský).

Po práci jsme chodili do kláštera na večeře, zažil jsem tam několik kuchařek, vzpomínám si například na paní Stefanidesovou. Také vařily sestřičky. Vzpomínám si na tragikomickou historku. Jednu kuchařku, na jméno už si nepamatuji, kousl do palce u nohy bernardýn. Hlídací psi byli pouštěni ze dvora vrátky přes schody do ambitů. Paní kuchařka jednomu z nich hodila kost, ta vletěla pod vrátka a pes se k ní nemohl dostat. Žena měla na nohou sandály, kopla do kosti a dírou pod dvířky pes uchopil s potravou i vyčnívající palec. Vše naštěstí dobře dopadlo, spravilo to pár stehů.

V klášteře, v kostele i na svatohorských střechách jsem pobýval často, rád na ty roky a hlavně na lidi kolem Svaté Hory vzpomínám.

Iva Dušková, foto archiv Jiřího Klimta

Věž sv. Jakuba v pozadí se Svatou Horou

Pamětní Svatohorský tlustý groš

Milý čtenáři.

Po úspěšném vydání první emise pamětního Svatohorského dukátu 2017 (raženého firmou Zlatá Huta s.r.o. z Trenčína v počtu 126 kusů ze zlata o ryzosti 986/1000, hmotnosti 3,49 gramů a průměru 20 mm) bude tato ražba nadále pokračovat v letošním roce a podle zájmu i v letech následujících. Malá změna bude na aversu dukátu, kde místo vnočení 2017 bude prázdný rámeček, do kterého se laserem vypálí příslušný letopočet. Dukáty již nebudou číslovány. Cena dukátu zůstane stejná, 6000,- Kč za kus, pokud ovšem výrazně nestoupne cena zlata. Zájemci, kteří čekají nějaké výročí, narození nebo jinou událost, pro kterou má dukát sloužit, si jej mohou již objednat. K dukátu bude zase přiložena informační kartička, která zároveň slouží jako dekret dárce obdarovanému s možností uvést komu a k jaké příležitosti dukát věnuje.

Emisní plán pro letošní rok

Pro milovníky stříbra připravujeme tzv. Pamětní Svatohorský tlustý groš, který by měl sloužit ke stejným účelům jako výše uvedený pamětní dukát. Pamětní groš bude ražen ze stříbra ryzosti 999/1000 o váze jedné unce, to je 31,1 gramu a průměr bude 28 mm. Na pamětním groši nebude v ploše uveden letopočet. K vnočení bude sloužit tlustá hrana groše (cca 5 mm), na kterou se nechá letopočet vygravírovat. Opět bude přiložena informační kartička. Jeho cena bude přibližně třetinová než cena dukátu.

Prosím zájemce o včasné objednání pamětních dukátů a grošů na emailové adrese numismatika.pribram@seznam.cz nebo cns.pribram@seznam.cz.

Ján Chvalník

Zdeněk Nejedlý (1878–1962) byl erudovaným muzikologem a historikem. Před vznikem ČR v roce 1918 mu šlo stejně jako mnoha jiným o politické uvědomění českého národa, pak ho jeho radikální levicové zaměření přivedlo do řad KSČ. V letech 1945–1953 byl mimo jiné ministrem školství a kultury a v letech 1946–1954 členem Ústředního výboru KSČ. Byl to on, kdo otevřel cestu ke komunistické a ateistické ideologizaci našeho školství a kultury.

Nejedlý byl velkým obdivovatelem Aloise Jiráska, jehož proslulý román *Temno*, vydaný roku 1915, četli za 1. světové války čeští vojáci na frontách i lidé v zázemí a všude posiloval vůli k odboji proti útisku ze strany rakouské vlády a k boji za národní svěbytnost. Dodnes má většina z nás díky školní výuce toto literární dílo spojeno hlavně se zlými jezuiti a zvláště Koniášem pálcícím zakázané knihy. *Temno* se však odehrává až v letech 1723–1729 a za osmdesát let se změnilo mnohé, i působení jednoho řádu.

Začátkem 17. století převážná většina lidí o existenci Boha nepochybovala, rozdílná byla jen náboženství. Dvojí víra vedla v Čechách k politickým svárům, které vyvrcholily stavovským povstáním a následnou vojenskou porážkou na Bílé hoře v listopadu 1620. Císař Ferdinand II. jako zákonně katolíky i nekatolíky zvolený panovník už toho měl dost a rozhodl se zjednat v zemi pořádek tak, že zavedl jedno státní náboženství, a to římskokatolické, protože on sám byl katolík stejně jako nejvlivnější část představitelů jeho říše.

Tovaryšstvo Ježíšovo patřilo k jeho nejvěrnějším pomocníkům v tomto úsilí a není pochyb, že metody přivádějící lidi k povolené církvi nebyly vždy správné a docházelo i k nátlaku až krutostem. Převážně ale nebyly tak strašné, jak si my v důsledku mnohaletého politického nátlaku až krutostí před rokem 1989 dosud většinou myslíme. Jezuité tehdy působili hlavně vysvětlováním, výchovou, vzděláním a osobním příkladem.

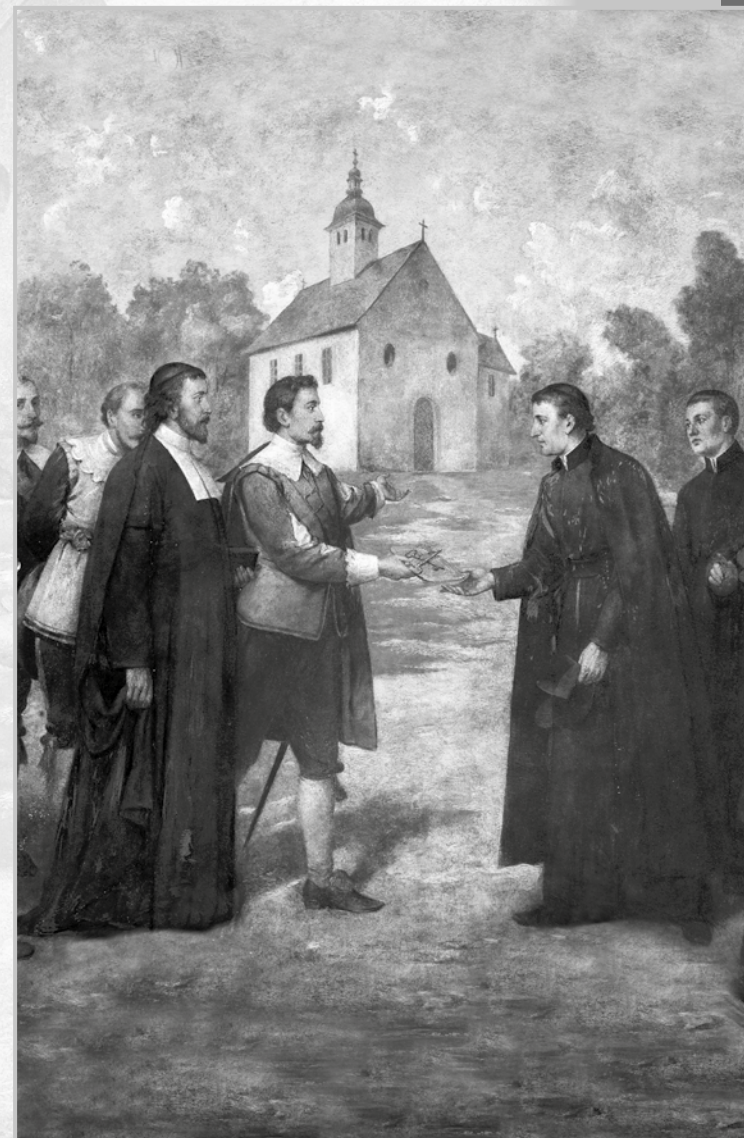
Na Příbramsko přišli jezuité jako misionáři v roce 1624 z Březnice patřící Příbíkovi Jeniškovi z Újezda. Pro nedostatek jiných katolických kněží působili i ve světské duchovní správě jako administrátoři opuštěných farností. Dalších téměř dvacet pět let s přestávkami pustošila celou zemi včetně našeho regionu císařská i cizí vojska. V klidných mezidobích si lidé z okolí zvykli pro útěchu chodit na Svatou Horu, která získávala proslulost jako pomáhající místo zvláště po zázračném uzdravení Jana Procházký roku 1632. Nejdůležitější však bylo, že se začala těšit mimořádné oblibě vlivné a již zcela katolické regionální šlechty. Ta po dlouhých jednáních přes odpor příbramské městské rady, které šlo také o starší peněžitě nadace s ní spojené a proudící dosud do městské pokladny, dosáhla svého. Císař Ferdinand III., který Svatou Horu osobně navštívil, vyhověl jejímu přání a přikázal odevzdat svatohorskou kapli do správy jezuitům.

Předání kaple stojící na pozemcích příbramské obce se konalo nejspíš v sobotu 24. srpna 1647. Kromě krajských hejtmánů Adama Leopolda Wratislava z Mitrovic a na Zduchovicích Vladislava Maxmiliána Chlumčanského z Přestavlk se na Svatou Horu dostavil Vavřinec Ratzinger, karlstejnský děkan a vikář Podbrdského kraje. Za město Příbram přišli šichtmistr příbramských dolů a císařský inspektor František Mikler, primátor Samuel Nymburský a konšel Jindřich Cantoris. Za jezuiti se zúčastnili Bernard Hermann, Daniel Krupský, Jiří Pfefferkorn, tehdejší březnický superior, který se pak stal prvním svatohorským představeným, Jan Pošmurný a Jiří Ferus - Plachý.

Hejtmán se postavili před vchod do kaple a přečetli shromážděným císařský list s tím, že o předání Svaté Hory ví i nejvyšší mincmistr jako nadřízený královského

horního města Příbram. Dosavadní správce kaple, příbramský děkan Adalbert Klimkovicz po krátkém zdráhání a domluvě ostatních odevzdal jezuitům klíč od svatyně. Vikář Ratzinger se pak od oltáře obrátil k přítomným, chválil práci jezuitů a oznámil, že k předání dochází z pravomoci pražského arcibiskupa Arnošta Vojtěcha kardinála z Harrachu. Nakonec byl zazpíván chvalozpěv.

Po skončení třicetileté války v roce 1648 se jezuité díky mecenášům převážně z řad šlechty a zámožnějších měšťanů rozhodli vybudovat ze Svaté Hory centrum náboženského života celých Čech. Šlo o široce založený barokní krajinný koncept. Putování po cestách s kaplemi například z Březnice, ze Slivice, z Prahy s tzv. Malou Svatou Horou i odjinud se stalo pro poutníky mimořádným kulturním a společenským zážitkem. Svatá Hora s kostelem, mariánským sloupem, Kalvárií, krápníkovou jeskyní Máří Magdalény, krásnou hudbou, divadelními představeními a možností koupit svým blízkým dárek byla tehdejší podobou našich současných návštěv hradů, zámků, naučných stezek a obchodních center. Je třeba si uvědomit, v jak nuzných podmínkách a v jakém kolotoči těžkých pracovních povinností většina lidí žila. Jezuité stavěli Svatou Horu z peněz bohatých mecenášů hlavně pro ně, aby i těm nejchudším a společensky nejníže postaveným poutníkům umožnili ve chvílích jejich vzácného odpočinku kromě nabytí duchovní útěchy a očisty utrápené duše také požitky z nádherné architektury a jiného umění, jinak dostupných pouze privilegovaným vrstvám tehdejší příkře rozdělené společnosti.

*Z připravované knihy o Svaté Hoře.
PhDr. Věra Smolová, Státní okresní archiv Příbram*

STARONOVÝ SVATOHORSKÝ REGENCHORI PAVEL ŠMOLÍK

Dovolte mi opět vás pozdravit, čtenáři časopisu Svatá Hora, a seznámit vás se změnami ve fungování hudby na tomto poutním místě.

V souvislosti s ukončením činnosti pana Mikoláše Troupa v pozici ředitele kůru a varhaníka ve svatohorské bazilice k 30. červnu 2017 jsem byl účasten jednání a hledání varhaníků jednak pro přechodné období – prázdninové měsíce červenec a srpen, ale především pro další kontinuální činnost. S vykrytím letních víkendů vypomohli ochotně zejména velmi obětaví domácí – svatohorští amatérští varhaníci, a dále pak pan Petr Kosina, varhaník plzeňské katedrály, dílem pak já. Se vstřícností jemu vlastní

se zapojil i tehdy již bývalý regenchori Mikoláš Troup. Díky této vzájemné ochotné výpomoci se tedy podařilo zajistit varhanní hudbu souvisle alespoň o prázdninových sobotách a nedělích.

Od září došlo k následujícímu uspořádání hudebních postů: na místo regenchoriho jsem – po více jak třileté činnosti v plzeňské katedrále – nastoupil zpět já, místo druhého alternujícího varhaníka přijala kolegyně Marie Zahradková. Naše činnost je rozdělena na „turnusy“ (střídáme se tedy po delších vícedenních obdobích).

Některými základními posuny, jež se nám ve spolupráci se sboristy a dalšími podařilo v posledních čtyřech měsících roku 2017 uskutečnit, jsou zejména dokončení třídění hudebních archiválií sborového archivu a finalizace uspořádání sborové zkušebny a jejího vybavení do takové podoby, aby bylo možné ji smysluplně a funkčně využít (není tedy již skladem hudebnin a dalších předmětů). Pak se za pomoci varhanáře J. Otcovského podařilo těsně před Vánoci provizorně zprovoznit varhany K. Břízy umístěné ve zkušebně. Ty však v novém roce čekají ještě dokončovací práce – finální ladění, dointonování, doregulace traktury apod.

Rovněž na poli provozování hudby došlo k některým pozitivním změnám – svůj instrumentář jsme díky štědrému dárci mohli dovybavit přenosnými elektronickými varhanami Viscount v ceně cca 25 tisíc korun, které budou využívány jako nouzové, ale akceptovatelné řešení v průběhu přípravných prací na stavbu nových varhan, při nichž nebudou v bazilice dočasně umístěny chórové varhany. Dále vznikl nový soubor za účelem cílené podpory a oživení rorátních zpěvů na Svaté Hoře, naplánován je nový, velmi otevřený odpolední koncertní cyklus Nedělních varhanních půlhodin, který bude zahájen v květnu. A v běhu jsou další, dosud nedokončené personální i dramaturgické inovace a obohacení liturgické i mimoliturgické hudby.

Prošim vás v této souvislosti o jakoukoli podporu chrámové hudby na Svaté Hoře, ať již finanční formou (např. darem na její provozování, hudební výpomocí a vybavení)

nebo též o podporu duchovní. Nikoli nevýznamnou – a v současnosti často opomíjenou – podporou hudebního dění při liturgii na Svaté Hoře i kdekoli jinde pak je zpěv každého z vás, který nelze nahradit a bez něj (pouze za hry a zpěvu varhaníka) se stává liturgie znatelně chudší.

*Za jakékoli vaše přispění předem velmi děkuji.
Pavel Šmolík, regenchori*

U NOVÝCH SVATOHORSKÝCH VARHAN POPRVÉ ZAZNĚLY KOLEDY

Ve středu 27. prosince vyrazila na první pohled nesourodá skupinka do dílny varhanáře Vladimíra Šlajcha: členové výboru Matice Svatohorské, Jaroslav Tůma, Pavel Šmolík, Kateřina Falcníková, Martina Jechortová, Stanislav Příbyl a další. Zavítal i Michael Otrřísál, kameraman, jehož dílo můžeme vidět jak v České televizi, tak na TV NOE. Připravujeme totiž k pozhledání nástroje dokument o jeho vzniku. Cílem setkání bylo vánoční zpívání s prakticky dokončenými velkými varhanami, které jsou nyní ve varhanářově dílně sestaveny a hrají. Jejich zvukový obraz samozřejmě není – a již zde nebude – definitivně dokončen. Zvukové nuance zejména slabších hlasů se vyladí až v místě určené – ve svatohorské bazilice. A tak nezbyvá než doufat, že příprava na instalaci v bazilice bude úspěšná a rychlá a že k instalaci nástroje dojde co nejdříve.

*Fotografie M. Zelenky z návštěvy borovanské dílny
najdete na webu varhan
Pavel Šmolík*

Jak svatohorské varhany nikdy neuvidíte - pohled zezadu

Zpíval i varhanář pan Vladimír Šlajch

Sbor nebyl příliš početný, avšak spolu se zvukem nových varhan zněl monumentálně

Na nástroj máme vybráno, děkujeme!

Stavba nových svatohorských varhan vstoupila do závěrečné fáze. Díky vašim darům se v září roku 2017 podařilo finančně pokrýt stavbu nového nástroje. **Veřejná sbírka však pokračuje.** Je potřeba dále hradit přípravu kůru, stěhování nástroje a vlastní instalaci a intonaci nástroje na Svaté Hoře.

Nyní se pracuje na přípravě kůru a půd pro instalaci varhan. Pravidelných kontrolních dnů se zúčastňuje zástupce investora (Matice Svatohorské), farnosti, varhanář Vladimír Šlajch, projektant, zástupce stavební firmy, stavební technik Arcibiskupství pražského, zástupkyně generálního ředitelství Národního památkového ústavu a Odboru kultury a památkové péče Krajského úřadu Středočeského kraje.

Časový harmonogram prací předpokládá možnost instalace nástroje na jaře 2018.

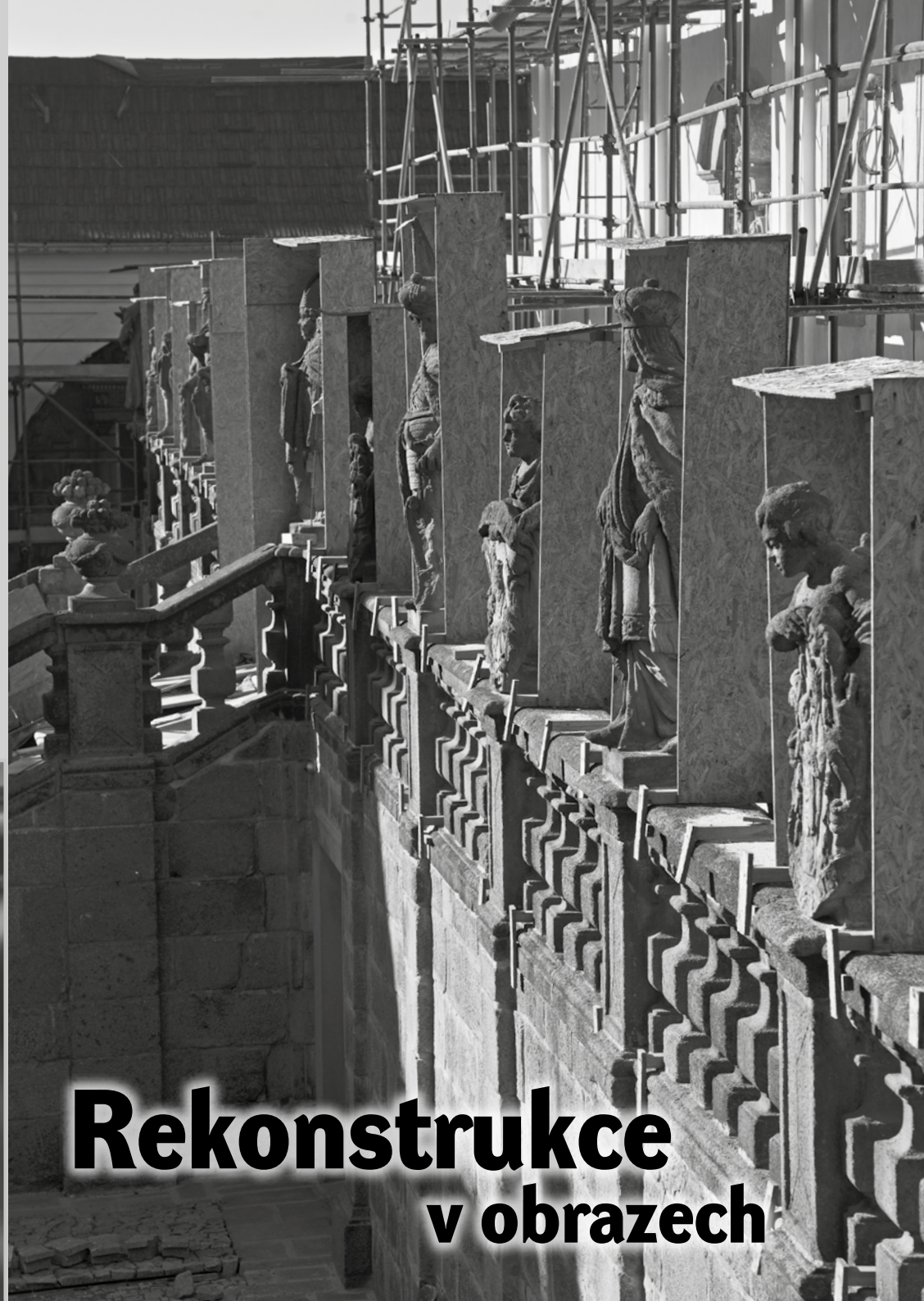
Bohoslužby v průběhu prací

Protože nebylo možné zajistit souběh prací na kůru a slavení mší svatých, jsou bohoslužby **v pracovních dnech** přesunuty do **provizorní kaple** v probošství. **Víkendové a sváteční mše svaté jsou slouženy v bazilice.** Otevírací doba areálu včetně baziliky se nemění a pro veřejnost je otevřeno každý den od 6.30–17.00 hodin. Z technických důvodů není možné zajistit z provizorní kaple online přenos na internetovou televizi.

Aktuální informace jsou zveřejňovány na internetových stránkách Svaté Hory: www.svata-hora.cz.

Předsedkyně Matice Svatohorské Věra Langová a varhanář Vladimír Šlajch projednávají podrobnosti rozpočtu závěrečných prací

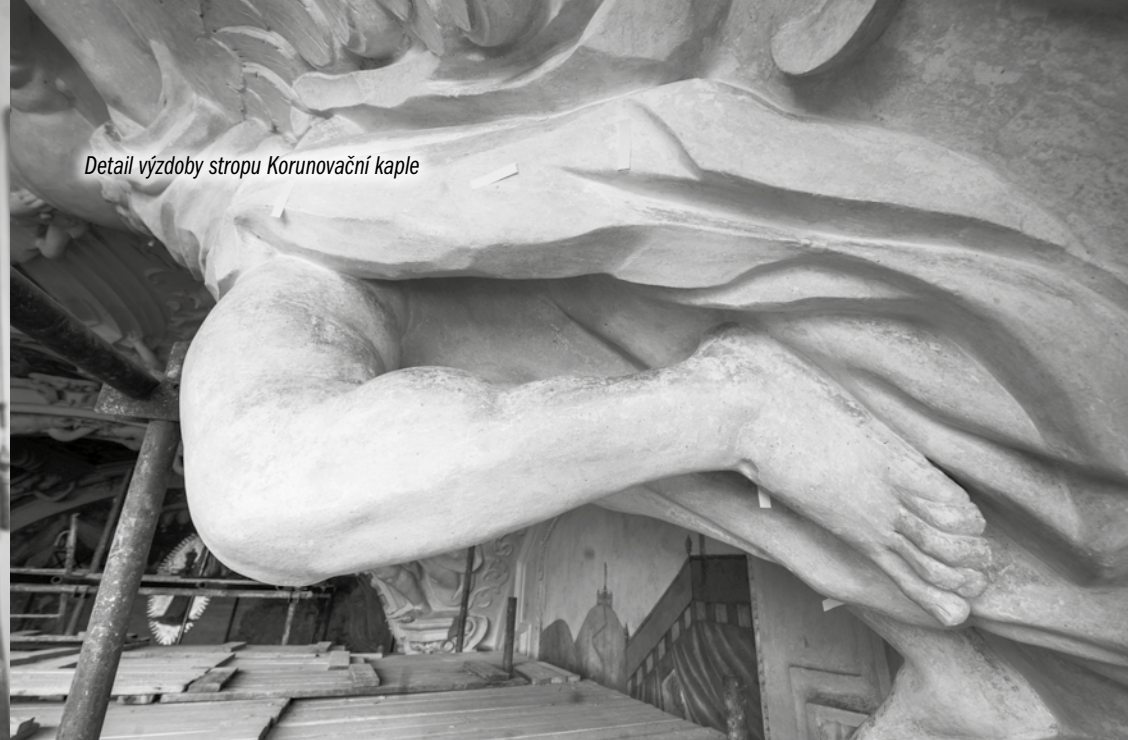
Rekonstrukce v obrazech

Vše je připraveno, rekonstrukce může začít

Liturgický provoz nemohla rekonstrukce ohrozit. Baziliku zastoupila kaple v exercičním domě.

Detail výzdoby stropu Korunovační kaple

Restaurátorské pracoviště pod stropem Korunovační kaple

Práce sledovala i PhDr. Věra Smolová
ze Státního okresního archivu Příbram

Složitost prostoru
si vynutila použití
speciální techniky

A to je konec rekonstrukce :-)

NEZAMĚSTNANÝM (C96) Vybourat bez náhrady VSTUP ZAKÁZÁN

1

Důležité zázemí stavby se rozkládalo před Březnickou branou.

Světlo ikon na Svaté Hoře

V říjnu proběhl v exercičním domě na Svaté Hoře kurz ikonopisectví. Jednalo se o první kurz, který jsem zde pořádal, a který byl věnován pokročilým účastníkům. Přijely však dvě účastnice, pro které tajemství tvorby ikon bylo naprosto neznámé a i jejich očekávání snad bylo naplněno.

V běžných kurzech se snažím o to, aby si lidé vyzkoušeli práci s materiály, které se při tvorbě ikon používají. Učí se zde připravit dřevo, vepsat do něj modlitbu. To je základ, protože tvorba ikony je v první řadě výsledek duchovního života, modlitby, teprve potom můžeme hovořit o výtvarném díle. A Svatá Hora je úžasným místem, které ze k modlitbě a rozjímání.

Každý účastník si na dřevo přilepil bavlněné plátno a nanasl levkas, který slouží jako podklad pro ikonu. Do něj se kromě základních materiálů přidává také trocha zeminy z Jeruzaléma. Ikony jsou plné symboliky a to nejen v kompozici zobrazených světců, ale také díky použitým materiálům.

Učili jsme se společně vytvořit hlavu anděla z ikony Trojice podle Andreje Rubleva. Když se nám to všem nakonec podařilo, začali jsme pracovat s pravým plátkovým zlatem. Zlato představuje Boží krásu a slávu, jeho lesk má připomínat, že skutečnost, na kterou se člověk dívá, není z tohoto světa. Podle tradice ikonopisec, který pozlatí ikonu, oddělil „nebe od země“. Zlato není považováno za barvu, je tudíž nebeského původu. Barvy jsou pak zemského původu a začínají se nanášet od nejtmašších tónů.

Každý účastník se naučil pracovat se žlutkovou temperou, kterou si ikonopisec připravuje sám. Z přírodních pigmentů (rozdrcené nerosty, hlíny apod.) míchá barvu, jejím pojivem je žloutek a konzervantem ocet nebo bílé víno.

Tvorba ikony se dá přirovnat k cestě od temnoty ke světlu. Žlutková tempera vyloženě vyžaduje, aby se začalo od tmavých tónů a pokračuje se až k těm nejsvětlejším, které postavu na ikoně nakonec krásně projasní.

Všichni účastníci své dílo dokončili. Otec David v neděli po mši svaté ikony požehnal, a pak už jsme se rozjeli do svých domovů, nadšeni z povedených obrazů i duchovně oběrstvení.

Pro mě osobně je každý kurz něčím novým, setkáním s milými lidmi a zakoušením Božího milosrdenství každou chvíli. Děkuji všem, kteří se kurzu zúčastnili, a tak přinesli kus sama sebe k této společné duchovní tvorbě. Už dnes se těším na kurz ikonopisu, který proběhne na Svaté Hoře v termínu od 20. do 24. června 2018.

Martin Damian

REDEMPTORISTÉ V ROCE 2017

K 1. lednu 2017 žilo v klášterní komunitě na Svaté Hoře devět redemptoristů a jeden kněz v tzv. přednoviciátní formaci. Do komunity patří také jeden student - dohromady má tedy 11 členů.

Žili zde i dva vietnamští spolupratři – kněz a jáhen, který byl v květnu vysvěcen na kněze v USA. V červnu se oba vietnamští redemptoristé odstěhovali do Prahy.

V únoru proběhla v Bratislavě kapitula nové provincie redemptoristů – vznikla provincie Bratislava-Praha.

Provinciál P. Václav Hypius, CSsR sídlí v Bratislavě, zástupce provinciála P. František Boldy, CSsR na Svaté Hoře.

Provincie má dva domy v Bratislavě, kde žijí a pracují naši spolupratři, v jednom z domů je studentát. Další domy jsou na poutním místě v Gaboltově, Podolínci, Banské Bystrici, Kostolnej u Trenčína, Tasovících u Znojma, ve Frýdku a na Svaté Hoře.

ZMĚNY V KOMUNITĚ

- Po vzniku nové provincie byl P. Jan Sokulski, CSsR ustanoven farářem v Tasovících u Znojma, kam se v květnu přestěhoval.
- P. Josef Michalčík, CSsR byl po únorové kapitule ustanoven rektorem kláštera v Tasovících u Znojma, odstěhoval se v květnu.
- P. František Boldy, CSsR byl od května ustanoven rektorem komunity na Svaté Hoře, kam přišel z komunity ve Frýdku.
- V létě přišel z Tasovic na Svatou Horu P. Tomasz Waściński, CSsR.
- V srpnu zemřel P. Ladislav Škrňa, CSsR, je pochován v Příbrami.
- Od listopadu je členem komunity P. Piotr Nowicki, CSsR, který přišel z Frýdku.

SVÁTOSTI

- V roce 2017 zde bylo pokřtěno 81 osob, 78 na Svaté Hoře, z toho 10 dospělých, 3 křty proběhly v jiných farnostech.
- V roce 2017 se na Svaté Hoře konalo 13 svateb, 8 párů bylo sezdáno na jiných místech.
- Svátost biřmování přijali letos 4 lidé. 162 nemocným byla udělena svátost pomazání.
- Na Svaté Hoře bylo odslouženo celkem 1250 mší svatých, denně se zde slouží mše také v klášterní kapli.

MUZEUM

V letošním roce jsme kromě stálé expozice otevřeli několik putovních výstav. Dále jsme zahájili prohlídky svatohorské zvonice a svatohorského sklepení.

Za rok 2017 navštívilo Svatou Horu více než deset a půl tisíce platících lidí. Kromě návštěvníků, kteří si areál prohlédli sami bez průvodce, využilo průvodcovskou službu přes šest tisíc osob. Svatohorské poutní muzeum navštívily více než dvě tisícovky zájemců, zvonici přes tisíc lidí a více než osm stovek návštěvníků se přišlo podívat na nově otevřené sklepní prostory.

Některé události roku 2017 ve fotografii

0 požehnání, kterým je trpělivost

My lidé máme často tendenci k netrpělivosti, když napoprvé a hned nedosáhneme toho, co jsme si usmysleli. Přitom snadno přehlédneme, jaká síla a jaká pozitivita spočívají v trpělivosti. Trpělivost nám pomáhá zabývat se velmi soustředěně určitým úkolem, nejprve vzájemně porovnat nabízející se řešení a uvážit, jaké kroky v konečném důsledku s nejvyšší měrou zajistí úspěch. A trpělivost velice přispívá k pokojnému soužití.

Kdo má trpělivost sám se sebou, bude ji ve světle této zkušenosti mít také s ostatními. Trpělivý člověk je zpravidla schopen vcítit se do druhého, a také to udělá, protože trpělivost se zaobírá bližním. Co ho zadržuje nebo co mu brání? S jakými obtížemi musí bojovat? Jaké situace mu ztěžují život? Jaké názory a jaká přesvědčení ho brzdí, způsobují, že jde klikatou a nikoli obvyklou cestou?

Trpělivost nelze stavět na roveň určité lhostejnosti vůči druhému: nezaujmout žádný postoj k jeho názorům a jeho chování, neupozorňovat ho na důsledky jeho jednání, vzdát se – i přes vzdor sám – pokusu ukázat mu lepší cesty a možnosti. Když člověk nedělá nic nebo zůstává v klidu, protože mu na druhém nezáleží, pak nemá takové chování nic společného s trpělivostí. Trpělivost se obrací k bližnímu vždy s láskou, dobrotou a snahou.

Trpělivost ale do našeho srdce nepadne z nebe. Musíme ji krůček po krůčku zabudovat do svého bytí. Pomoci nám při tom může pohled na důsledky, které s sebou může přinést netrpělivost:

- netrpělivost se může snadno zhoupnout v hněv a vztek,
- často je příčinou hádky nebo predsudků,
- značně zvyšuje pravděpodobnost chyb,
- zvětšuje strach, že přijdeme zkrátka,
- zbavuje lásky, protože se na druhého nedívá se starostlivostí o něj a s dobrotou.

Abychom byli trpěliví sami se sebou, je důležité nevzdávat se při porážce nebo neúspěchu, ale místo toho mít před očima dílčí úspěchy, které přece mají také hodnotu. V trpělivosti a mírnosti rosteme i tím, že si všimáme, že k růstu v lásce, k odpovědnosti a k hlubší a pevnější víře nám mohou a chtějí pomoci právě také těžkosti života, kameny, o které zakopáváme, klikaté cesty, překážky, které je třeba překonat, utrpení a omezení.

Trpělivost přispívá velkou měrou k tomu, aby náš život mohl být pokojný, harmonický, bez neustálého rozčilování, naplněný statečností, odvahou a velkou dávkou vytrvalosti. Je dobré se už z tohoto důvodu snažit o trpělivost, protože náš život má být protkáán spokojeností. To je zcela v souladu s Božím úmyslem.

Je ještě jeden důvod, proč usilovat o velkou míru trpělivosti: naše podobnost s Bohem. Bůh má s námi

trpělivost. Protože je to tak, smíme mít také my sami se sebou trpělivost. Žít a konat s radostí z Boha a s vděčností jemu, by nás mělo povzbudit k tomu,

abychom ve snaze o trpělivost nasadili všechno.

Mějme trpělivost sami se sebou – Bůh ji má také! Trpělivostí můžeme dokázat zázraky: vyhnat ze sebe nejrůznější demony, jakými jsou odplata, dychtivost, sklon k šikaně, brutalitě a všemu, co vede k ničení a utrpení. Ježíšův příslib, že i my vírou v něj a ve spojení s ním můžeme činit to, co činil on, není nic přehnaného. Zní to tak neuvěřitelně, ale je opravdu možné, abychom také my dělali zázraky.

*Z časopisu Redemptoristenkontakte vybral P. Stanislav Muzikář, CSsR
Redemptoristenkontakte, Oktober 2017, Heft 5, strana 1 – 2,
překlad Jana Hovorková*

„Všechny končiny země uzří spásu našeho Boha!“

Tato prorocká Izaiášova předpověď se naplnila v Ježíši Kristu, který je onou Spásou našeho Boha pro nás všechny zrozenou. Tedy: druhá část proroctví je naplněna v našem Spasiteli. Ale co ta první část proroctví? Zří Kristovu spásu opravdu všechny končiny země? Ano, řekl bych, Bůh ji různými způsoby nabízí obyvatelům všech končin země, kteří ji mohou vidět. A přesto možná zůstává otázka, zda zří svou Spásu opravdu všechny končiny země. U jediných bytostí, které Zemi obývají se svobodnou vůlí, u nás, lidí, jsou také končiny lidských srdcí, velmi rozmanité a rozsáhlé, kam naše svobodná vůle Kristovu Boží Spásu nerada pouští...

Dovolím si dát několik drsnějších příkladů ve výrociích lidí, se kterými jsem se setkal, a sami sebe považovali za věřící křesťany. Například student před písemkou: „Nebudu se k Ježíši modlit pro každou blbost, tohle si vyřídím sám!“ Nebo jedna babička: „Se zdravím mi stejně Bůh nepomůže. To si musím vohlídat sama...“ A ještě slova jednoho „věřícího“ manžela: „Do ložnice mi Bůh nesmí!“ A pak jedna věta na závěr: „Nebudu přece Bohu odevzdávat své hříchy! Ty musím přemoci!“... Bratři a sestry, zkoumejme v tento slavnostní čas, prosím, sami sebe a nechme Spasitele proniknout do všech končin svých srdcí - tedy do všech oblastí svého života... Jen tak se stane Ježíš naším skutečným Spasitelem.

P. Jan Kuník

Královno, buď zdráva!

*Mně truchlivou se zdála celá zem,
vždy podobna jsouc pusté liše,
já prázdnotu jsem cítil v srdci svém
a v samotě jsem zmíral tiše,
však Tys mi zjevila se andělem! –
Má Královno, buď zdráva!*

*Jak zora líbezná když nad hor lem
a nad křtici se lesů ránem noří,
když celý východ plane purpurem
a nachez prvních červánků dál hoří,
tak Tys mi svítila v truchlém žití mém! –
Má Královno, buď zdráva!*

*Ó, Maria, hle, padám před oltář
a k Tobě vzpínám v prosbě svoje dlaně,
necht' na mne skane sladká nebes zář,
jež od přesvaté Tvoji skví se skráně
a štěstím zaleje mou bledou tvář! –
Ó, Maria, buď zdráva!*

Vojtěch Koudelka, Z Našeho Domova r. 1910

Vánoční blázen

Dnešní vánoční kázání by se mohlo podle stejnojmenné pohádky jmenovat „Vánoční blázen.“ Nejprve si prosím pohádku poslechněme:

V jedné zemi na Východě žil před dvěma tisíci lety mladý blázen. Jako každý blázen snil i on o tom, že se jednou stane moudrým. Tenhle blázen miloval hvězdy. Nikdy jej neunavilo pozorovat je a při tom žasnout nad nekonečností nebe. A tak se stalo, že jedné noci objevili novou hvězdu jen králové Kašpar, Melichar a Baltazar, ale i tento blázen. „Ta nová hvězda je jasnější než ostatní“, myslel si. „To bude královská hvězda - narodil se nový vladař! Chci mu nabídnout své služby. Vždyť jestliže je to král, bude určitě potřebovat také nějakého blázna. Vydám se na cestu a budu jej hledat. Hvězda mě povede.“

Dlouho přemýšlel, co by novému králi mohl přinést darem. A tak se z domova vydal na cestu - bláznovskou kapuci na hlavě, zvonkohru v jedné a květinu ve druhé ruce. Jinak neměl nic... První noc jej hvězda přivedla do chudé chaloupky. Tam našel dítě, které bylo chromé. Plakalo, protože si nemohl o hrát s ostatními dětmi.

„Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji bláznovskou kapuci. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si bláznovskou kapuci nasadilo na hlavu a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo. Druhou noc jej hvězda zavedla do krásného paláce. Tam našel dítě, které bylo slepé. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi. „Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji zvonkohru. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě zvonkohru nadšeně rozeznělo a šťastně se rozesmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

Třetí noc jej hvězda zavedla do zámku. Tam našel dítě, které bylo hluché. Plakalo, protože si nemohlo hrát s ostatními dětmi a bylo samo. „Ach“, pomyslel si blázen, „dám tomu dítěti svoji květinu. Potřebuje ji více, než nějaký král.“ Dítě si květinu s úžasem prohlíželo a šťastně se usmálo, plné radosti. To bláznovi místo poděkování bohatě stačilo.

„Ted' už mi nezůstalo nic, co bych mohl králi darovat. Bude asi lepší, když

se vrátím“, pomyslel si blázen. Avšak když vzhlédl k obloze, hvězda stála na jednom místě a smála se na něj jasněji než kdykoli předtím. Šel dál a nakonec uviděl cestu k nějaké stáji uprostřed polí.

Před stájí potkal tři krále a zástup pastýřů. I oni hledali nového krále. Ten ležel v jeslích - malé, bezbranné, chudé dítě. Maria, která zrovna chtěla na slámu prostřít čisté plínky, se bezradně rozhlížela a hledala pomoc. Nevěděla, kam by dítě položila. Josef právě krmil osla a všichni ostatní měli plné ruce darů. Tři králové přinášeli zlato, kadilo a myrhu, pastýři pak vlnu, mléko a chléb... Jen blázen zde stál s prázdnými rukama... A Maria, plná důvěry, položila dítě do jeho prázdné náruče. Tak našel Krále, kterému chtěl v budoucnu sloužit. A také věděl, že svoji bláznovskou kapuci, zvonkohru i květinu měl rozdat oněm dětem, které potkal, aby v jeho náruči zbylo místo pro Dítě. A Dítě mu nyní se svým úsměvem darovalo moudrost, po níž toužil. (Tolik příběh přeložený z němčiny, k přečtení např.: <http://www.vira.cz>)

Skrze tuto pohádku si teď můžeme tváří v tvář bohatství našich vánočních dárků položit ty nejdůležitější vánoční otázky:

Není náhodou fakt, že má náruč plná věcí je překážkou pro to, abych si mohl(a) i já pochovat Krista a hluboce se těšit z Jeho láskyplného úsměvu? Neměl(a) bych se mnohého ze svého vlastnictví vzdát pro druhé a nechat svou náruč prázdnou pro Krista? A neměl bych si ze své náruče především vyhodit různé zlovyky, hříchy, či tzv. slabůstky, které si hýčkám, abych tak byl volný? Abych měl náruč volnou, tedy byl volný, pro přijetí Lásky - Krista? Kéž pro to o těchto Vánocích naleznu sílu. Sílu být pro mnohé bláznem, který se vzdává lecčeho zdánlivě tak důležitého. Bláznem, který je ve skutečnosti svobodným a moudrým člověkem...

P. Jan Kuník

Listárna

Z New Yorku přijel poděkovat za záchranu na Svatou Horu

Milý otče,

posílám čtyři snímky ze Svaté Hory, z návštěvy dne 15. května 2017. Pro MUDr. Pavla Orta to byl velký den. Název lunety, u které se Pavel nejprve zastavil, je příznačný: „Rytíř Malovec plní svůj slib...“

Kromě Vašich dáreků dostal také jeden šůry. Na zpáteční cestě, když jsme stáli u benzinové pumpy, se ukázala úžasná duha přes celé nebe (takovou jsem ještě neviděla), ta byla pro něj.

Děkuji Vám za milé přijetí a za dárky, které jsem si nezasloužil - udělaly ale hodně radosti mně i mým farním spolupracovníkům.

Posílám pozdrav P. Stanislavu Muzikářovi! Požehnané dny přeje Lída Hanzlová

Pavel (Paul) pochází z Prahy. Jeho dědeček byl Jan Sonnevend z československé církve pravoslavné. Byl popraven za heydrichiády v roce 1942. Pavlova babička a matka byly

odvezeny do koncentračního tábora, kde brzy zahynuly. Otec se třemi syny se zachránili a jezdili pak na Svatou Horu děkovat.

Pavel emigroval, vystudoval medicínu a je dodnes, přestože mu je 81 let, přednostou ortopedické kliniky na Manhattanu v New Yorku. Byl na Svaté Hoře po mnoha desetiletích. Přijel osobně poděkovat za celý svůj život, za záchranu a prosit o požehnání.

Splnil jsem svůj slib jako rytíř Malovec - životní příběh MUDr. Pavla Orta

Svatá Hora hrála v mém životě významnou roli. Otec na toto poutní místo rád jezdil. A tak jsme sem alespoň jednou za rok, i za tuhého komunismu, vyjeli z Prahy na rodinný výlet. Jako malý kluk jsem se velmi rád procházel ambity. V paměti mi utkvělo jméno rytíře Malovce a příběh o jeho zázračném záchráně.

Otec mi později poradil, abych odešel z Čech. Po vystudování lékařské fakulty v Praze v roce 1961 jsem dostal umístěnku do Teplic. Po roce práce jsem měl možnost jet na turistický zájezd do Tunisu. Můj primář si mne zavolaal a poznamenal: „Ne aby ses tam, Pavle, někde zapomněl.“ Zrovna mi zvýšili plat na 900 korun měsíčně, a tak jsem odpověděl: „Ale jak bych to mohl, pane primáři, udělat, zrovna teď, když mám přidáno?“

Na lodi Poběda bylo čtyři sta českých turistů. Vlakem jsme odjeli do Oděsy a pak přes Černé a Středozemní moře do Tunisu. Poslední den zájezdu jsem musel udělat rozhodnutí. Dovezli nás na

Listárna

pláž asi třicet kilometrů od hlavního města. Ovšem nevěděli jsme, kdo je turista a kdo příslušník STB. Zdálo se mi, že na pláži o nás ztratili přehled, a tak jsem se opatrně vzdálil. Báł jsem se mít u sebe jakékoliv zavazadlo a odešel jsem tedy jen v kalhotách a v košili. Plavky jsem si pak zastrčil do kapsy u kalhot, kde jsem měl také šest dolarů. Byl to celkem čistý únik.

Na blízské silnici mi zastavilo auto a dovezlo mě do Tunisu. Kam se obrátit v případě nouze? Ovšem, šel jsem do hlavního katolického kostela, který jsem si pamatoval z turistické prohlídky. Francouzský kněz mi poradil, na koho se obrátit. Výsledkem bylo, že jsem v Tunisu dostal politický azyl. Diplomáté ze západního Německa a místní Němci mi pomohli získat jídlo a ubytování.

V Tunisu jsem pobyl tři měsíce. Byla to nádherná doba. Potřeby má člověk ve dvaceti osmi letech minimální a místní lidé mě ochotně podpořili. Není nad to nemít nic. Považuji to za skutečnou svobodu. Lidé tě totiž nenechají zahynout. Měl jsem v úmyslu jet do Venezuely ke vzdáleným příbuzným. Můj strýc, zdatný mezinárodní obchodník, mi radil: „Přijed' do Venezuely na návštěvu, ale emigruj do Spojených Států.“ To byla skvělá rada, a tak jsem to také udělal. Strýc mi poslal nějaké peníze. Tehdy lidé do USA emigrovali na základě takzvaných národních kvót a česká kvóta byla úplně prázdná.

Ve Venezuele jsem strávil dva měsíce. Našel jsem si zaměstnání jako lékař geografické výpravy, která hledala hranici mezi Venezuelou a Brazílií. Žádný jihoamerický lékař nechtěl strávit rok v džungli. Nejdříve jsem se musel dostavit do USA, aby mi nepropadlo imigrační vízum. V New Yorku jsem složil zkoušku potřebnou pro práci zahraničního lékaře a vrátil se do Venezuely na roční výpravu. Dostal jsem celkem slušně zaplacen. V džungli nebylo za co utratit, a tak jsem splatil dluh svému strýci a ještě mi trochu peněz zbylo.

Po návratu do New Yorku jsem se začal připravovat na ortopedickou specializaci. Příprava trvala skoro sedm let. Nakonec jsem zůstal pracovat na newyorské univerzitě a strávil v soukromé praxi 35 let. Dosáhl jsem titulu profesora klinické ortopedie. Po třiceti pěti letech jsem se chystal do důchodu, ale dostal jsem nabídku stát se primářem ortopedie v nemocnici pro americké válečné vysloužilce. Tady si veteránů velice váží, mají nárok na doživotní zdravotní péči. Nemocnice pro veterány připravuje lékaře, kteří se

Listárna

chtějí specializovat. Moji studenti, bystří američtí hoši a dívky, jsou pro mne opravdu velkou radostí. Ovšem nejraději mají, když je vezmu do české zahrádky, kde se jí dobré české jídlo. Pracuji jako primář už dvanáct let. Zaměstnání pro americkou vládu nemá věkové omezení. Pokud plníte své povinnosti a nejsou stížnosti, můžete pracovat, dokud vám to zdraví dovolí.

Popis mé emigrace se zdá jednoduchý, ale potíže někdy byly a zažil jsem samozřejmě i těžké chvíle. Vždy jsem se cítil být pod ochranou svatohorské madony. Dal jsem slib, že když všechno dobře dopadne, přispěji na údržbu svatyně. V květnu 2017 se mi konečně podařilo tento slib splnit. To byla skutečně radostná událost, zejména proto, že mi má kamarádka Lída zprostředkovala návštěvu i cestu. Na jaře jsme tedy na Svatou Horu vkročili postranním vchodem. Tím, kdo mě přivítal na prvním kroku, byl právě rytíř Malovec, vyobrazený na stěně v ambitu.

Pavel Ort

Pout' farnosti Bánov 20. 9. 2017

Zdravíme všechny na Svaté Hoře! Včera jsme se šťastně vrátili z naší třídní pouti do Čech. Chceme ještě jednou i touto cestou poděkovat za milé přijetí, ochotu, vstřícnost, skvělý oběd, poutavý výklad naší obětavé průvodkyně, paní kostelnici, za vše, za vše....

Velice si vážíme Vašeho přístupu - zvláště při „operativním“ zajišťování kněží - díky P. Davidovi i knězi, který vedl křížovou cestu a mariánskou pobožnost. Budeme mít tak na Svatou Horu jen ty nejlepší vzpomínky.

Ať se Vám všem daří a Panna Maria ať Vás ochraňuje. Za všechny vděčné a spokojené poutníky

Marie Pavlíčková, farnost Bánov, P. Jiří Kupka, farář v Bánově

Zprávy ze Svaté Hory

- ☐ V úterý 3. října v 18 hodin se konal ve svatohorské bazilice **recitál Marie Zahradkové**. Zazněly skladby pro varhany a cembalo J. S. Bacha, J. P. Rameau, J. Štěpána, B. Martinů a dalších.
- ☐ Dalším koncertem byla **varhanní improvizace Pavla Šmolíka** na hudbu českých autorů na chodbě svatohorské rezidence 13. října v 17 hodin.

- ☐ 17. října proběhla na Svaté Hoře **vizitace farnosti**. Začala v 10 hodin setkáním pana kardinála Duky s kněžími v klášteře. Poté se pan kardinál zúčastnil porady vedení farnosti. Po obědě navštívil s P. Kuníkem a P. Horáčkem domeček Sanco a v domě DPS na Brodské se spolu s tamními věřícími pomodlil růženec. Následovala mše svatá v bazilice v 17 hodin, po ní krátká diskuse s věřícími a ukončení vizitace.
- ☐ Ve dnech 26.–29. října pořádal pan Martin Damian v exercičním domě **kurz ikonopisectví**. Pro velký úspěch jsou naplánovány další kurzy na březen a červen roku 2018.
- ☐ Od listopadu je členem místní komunity redemptoristů **P. Piotr Nowicki**, CSsR, který přišel z Frýdku.
- ☐ Na svém 158. zasedání dne 3. listopadu 2017 **výbor Matice Svatohorské projednal**:
 - rekonstrukci kůru
 - obnovu křížové cesty
- ☐ V sobotu 2. prosince před odpolední mší svatou, kterou sloužil P. Piotr Nowicki, měli lidé možnost nechat požehnat své **adventní věnce**.
- ☐ Svatohorský ministrant, medik Ondřej Ježek zopakoval 6. prosince v přednáškové místnosti v klášteře svou poutavou přednášku „**Lékařská mise v Ghaně**“.
- ☐ Ve čtvrtek 7. prosince v 16:30 měli zájemci možnost přijít do svatohorského muzea na **autogramiádu knihy** Josefa Fryše Svatá Hora v proměnách času.
- ☐ **Rorátní mše** svaté byly letos opět slouženy jen o adventních sobotách a na Štědrý den, vždy v šest hodin ráno.

- ☐ **Adventní duchovní obnova** dne 9. prosince pod vedením P. Davida Horáčka začala mší svatou v 9 hodin, pokračovala adorací a byla zakončena krátkým koncertem ve 12 hodin.
- ☐ V úterý 12. prosince se uskutečnil v 18 hodin ve svatohorském refektáři **benefiční koncert** „Zvěstování“ na podporu stavby nových varhan. Účinkovali Josef Somr - umělecký přednes a Jaroslav Tůma - cembalo.
- ☐ Letošní **výstava betlémů** začala vernisáží 21. prosince v 16 hodin.
- ☐ **Betlémské světlo** přinesli skauti v pátek 22. prosince. V bazilice proběhl doprovodný program.
- ☐ Na **Štědrý den** zazněla při půlnocní mši svaté v 16 hodin Rybova česká mše vánoční, kterou doprovodil na varhany prof. J. Tůma. Bohoslužbu sloužil P. Jan Kuník. Na **Hod Boží** vánoční zazpíval svatohorský chrámový sbor Missu in B J. J. Ryby.

- ☐ **Mši svatou na závěr občanského roku** ve 22:30 hodin sloužil P. David Horáček. Následovala prezentace s komentářem uplynulého roku a o půlnoci ohňostroj a slavnostní připitek na svatohorském náměstí.
- ☐ V období říjen – prosinec 2017 navštívili Svatou Horu **poutníci** z těchto míst: České Budějovice (přijeli s p. biskupem Posádem), Vacenovice, Holýšov.
- ☐ Ze zahraničí přijeli **poutníci** z Německa, Polska a Malty.

Pozvánky na Svatou Horu

Připomínka 40. výročí požáru Svaté Hory

27. dubna 2018 uplyne čtyřicet let od rozsáhlého požáru, který na Svaté Hoře vypukl roku 1978. Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie na Svaté Hoře připravila ve spolupráci se Státním okresním archivem Příbram a Městem Příbram bohatý program a výstavu k připomenutí této tragické události.

Výstava s názvem Požár Svaté Hory 27. 4. 1978 a její rekonstrukce těží z dobových dokumentů a přibližuje jak průběh požáru, tak v kontextu dobových poměrů téměř neuvěřitelně rychlou rekonstrukci areálu. Výstava bude zahájena vernisáží ve čtvrtek 26. dubna 2018 a ke zhlédnutí bude do konce tohoto roku.

V sobotu 28. dubna pak je připraven velkolepý program k výročí zmíněné události, a to jak v prostorách areálu Svaté Hory, tak i na přilehlých prostranstvích. Program ve svatohorské bazilice bude zahájen v 9.00 mší svatou s žehnáním nového praporu. Následovat bude slavnostní ceremoniál na svatohorském náměstí. Návštěvníci uvidí praktické ukázky zásahu hasičů, budou si moci prohlédnout historickou i současnou hasební techniku HZS Příbram a sboru dobrovolných hasičů Březové Hory.

www.svata-hora.cz

Korunovace 2018 – Národní pouť české církevní provincie

ŘKF při kostele Nanebevzetí P. Marie na Svaté Hoře a Arcibiskupství pražské ve spolupráci s městem Příbram vás zvou na 286. výročí korunovace milostné sošky P. Marie Svatohorské ve dnech 9. a 10. června 2018, které bude slaveno současně jako Národní pouť české církevní provincie.

V předvečer slavnosti je pro poutníky připraveno slavení českých mariánských nešpor v 19.00 u Korunovačního oltáře, po nichž v 19.30 následuje mešní liturgie s následným světelným průvodem.

V den slavnosti bude hlavní program na svatohorském náměstí zahájen v 10.00 krátkou přednáškou PhDr. Věry Smolové z historie Svaté Hory. V 10.30 následuje společná modlitba růžence. Hlavní mši sv. v 11.00 bude celebrovat Dominik kardinál Duka, arcibiskup pražský a primas český, a to za spoluúčasti českých a moravských biskupů. Účast přislíbili též zástupci veřejného života. Slavnostní liturgie bude zakončena mariánským průvodem.

Odpolední program bude zahájen slavnostním koncertem ve 14.00 v bazilice. V 15.00 bude následovat pobožnost křížové cesty na Toufarově louce v parku a program bude zakončen v 16.00 slavnostním požehnáním s žehnáním předmětů v bazilice Nanebevzetí P. Marie.

www.svata-hora.cz

Noc kostelů

Páteční večer 25. května bude letos věnován tradiční akci otevřených chrámů – Noci kostelů. K více než sedmi stům přihlášených chrámů a modliteben se opět připojí svatohorská bazilika, která vás zve k účasti na bohatém programu.

Paralelně budou probíhat prohlídky nově zrekonstruovaných sklepních prostor svato-

horské rezidence a jejího prvního podlaží, kde bude možné nahlédnout do svatohorské klenotnice. Současně bude pro návštěvníky v prostorách baziliky připraven průřez částí liturgického roku s průvodním slovem, a to včetně hudby i ukázek liturgického vybavení náležejícím k jeho jednotlivým obdobím. Zazní tak například rorátní zpěvy, dozvíte se zvláštnosti o svatohorském betlému, zhlédnete ukázky liturgických oděvů atp. Dále budou probíhat světelné prohlídky štukové výzdoby Pražské kaple s komentářem, nabídne se možnost nahlédnout do kaple sv. Ignáce, kde již na instalaci netrpělivě čekají části nových svatohorských varhan. Občerstvení a program pro děti, stejně tak jako možnost výběru duchovní literatury poskytnou prostory prodejny Svatohorského poutního muzea.

Začátek programu je v 19.00 hodin, vstup do areálu je možný o patnáct minut dříve hlavním vchodem, pro přístup na Svatou Horu ale můžete zvolit i tradiční poutní cestu – svatohorské schody. U jejich dolního vchodu v Příbrami vás průvodci se svícemi budou očekávat již v půl sedmé. Těšíme se na vás!

www.nockostelu.cz

Oslavy 100 let od ukončení první světové války a 10 let spolupráce s Valle di Ledro

U příležitosti desetiletí partnerství Valle di Ledro a Příbrami, resp. obcí, které se partnerství účastní (viz níže) a současně letošních oslav stoletého výročí ukončení První světové války proběhne v pondělí 30. dubna v prostorách Svaté Hory společná slavnost za účasti hostů z obou partnerských stran. Program zahrne mši svatou v 10.00 hodin, pietní akt u památníku v ambitu, nebo odpolední koncert v 17.00 hodin.

Horské údolí *Valle di Ledro* se nachází v oblasti Trento v Gardských horách v severní Itálii. Obyvatelé této oblasti byli po vypuknutí I. světové války r. 1915 vysídleni do středních Čech a vrátit se mohli až v roce 1919. V důsledku těchto událostí byla 28. června 2008 podepsána dohoda o partnerství mezi Svazem obcí Valle di Ledro a osmi českými městy a obcemi Příbram, Všeň, Milín, Buštěhrad, Nový Knín, Ptice, Chyňava, Doksy, kde tehdy vyhnanci přebývali.

Závěrečný koncert Hudebního festivalu Antonína Dvořáka na Svaté Hoře

V rámci 50. ročníku Hudebního festivalu Antonína Dvořáka na Svaté Hoře proběhne v prostorách svatohorského náměstí „open air koncert“, který 7. června 2018 v 19.00 hodin zakončí tento ročník festivalu jednou z nejimpozantnějších skladatelových kompozic – Dvořákovým Requiem. Pod taktovkou dirigenta Debashish Chaudhuri (Indie) jej přednese PKF – Prague Philharmonia, Pražský komorní sbor a členové příbramských pěveckých sborů.

Předprodej vstupenek na www.ticketportal.cz

Hudební zprávy ze Svaté Hory

V prozatímní kapli v přízemí svatohorské rezidence se ve středu 22. listopadu uskutečnily tradiční **zpívané Svatocecilské nešpory**. Poměrně komorní prostor byl naplněn nejen zpěváky Svatohorského chrámového sboru, ale též ostatními věřícími a v neposlední řadě účastníky kněžských exercicií, v té době právě na Svaté Hoře konaných. Liturgii předsedal jejich exercitátor, emeritní biskup plzeňský Mons. František Radkovský. Po nešporách následovalo sborové agapé.

V posledních třech měsících roku 2017 mohli hudby-milovní posluchači na Svaté Hoře navštívit celou řadu zajímavých koncertů. Nabízela se jim např. možnost vyslechnout **varhanní positiv v chodbě** svatohorské barokní rezidence (13. října, hrál P. Šmolík), **trubku a varhany ve svatohorském refektáři** (23. listopadu, hráli R. Rejšek a P. Šmolík) nebo tamtéž **koncert hudby pro zpěv a cembalo** (24. listopadu, M. Zahrádková a K. Falcínková). Vzhledem ke zvýšenému zájmu o tyto hudební akce vznikl na Svaté Hoře nový formát koncertů pro nadcházející sezónu - Nedělní varhanní půlhodinky. O jejich konání vás budeme dále podrobněji informovat.

Ve čtvrtek 23. a pátek 24. listopadu se v refektáři kláštera uskutečnila **dvojice koncertů duchovní hudby**, jejichž provedení bylo původně plánováno do prostoru baziliky. V prvním z nich pod názvem „Bifary“ zazněla varhanní hudba (Pavel Šmolík na vlastní varhanní positiv) a hudba pro trubku a varhany, přičemž tři ze skladeb nesly právě jméno Bifary. To je označení

zvláštního do výchvěvu laděného varhanního rejstříku. Jak autor Bifar Radek Rejšek přednesl, tyto skladby se svým názvem odvolávají na jemný varhanní zvuk a mají být kompozicemi, které je nutné hrát jemně a vlídně.

Interpretky druhého koncertu - svatohorská varhanice Marie Zahrádková a sopranistka Kateřina Falcínková - provedly posluchače světem hudby kantát, zejména díly Johanna Sebastiana Bacha a Dietricha Buxtehude, interpolovanými skladbami pro sólové cembalo. Při obou koncertech posluchače přivítal krátkým úvodním duchovním slovem P. Jan Kuník.

První roční mše svatá se ve svatohorské bazilice konala v sobotu 9. prosince v 6 hodin. Všem letošním ročními mšim předsedal P. Waściński a specifickou hudební složku liturgie podpořil nově soubor zpěváků a hráčů na smyčcové nástroje a zobcové flétny. Roráty se těší velké popularitě, a tak přes brzkou hodinu byla vždy bazilika plná nejen adventní nálad, ale též zpívajících věřících.

I v letošním roce se konalo tradiční **Zpívání u jesliček**. První hodinka s koledami a vánočními zpěvy se uskutečnila v pondělí 25. prosince od 14 hodin, na varhany hrál titulární varhaník svatohorský Doc. Jaroslav Tůma. Další Zpívání u jesliček proběhla ve stejný čas na sv. Štěpána a 1. ledna 2018. Hrál Pavel Šmolík a Jana Hovorková.

Letošní **Vánoční koncert Svatohorského chrámového sboru** se pyšnil vzácným hostem, japonským flétnistou Yoshimi Oshimou. Ten v rámci tradičního Vánočního koncertu, konaného 26. prosince v 16:30 hodin a složeného zejména z hudby A. V. Michny a hudby jím inspirované, přednesl za doprovodu J. Tůmy jednu z Händelových sonát.

Exercicie na Svaté Hoře v roce 2018

26. 4. -29. 4.	Exercicie „S Marií za Kristem“	P. František Boldy, CSsR 1470,- Kč
3. 5. -6. 5.	Exercicie „Jde o život“	P. Karel Satoria 1470,- Kč
10. 5. -13. 5.	Exercicie pro zdravotníky a pečující o druhé „Bolest duše, těla a víra“	Mons. Aleš Opatrný 1470,- Kč
17. 5. -19. 5.	Setkání círk. hudebníků „Kancionály od středověku do dneška“ Michael Pospíšil, PhDr. Tomáš Slavický, Ph.D., PhDr. Martin Horyna, Ph.D.	980,- Kč
21. 5. -25. 5.	Exercicie „Dozrávání k naplnění smyslu života“	P. Josef Michalčík, CSsR 1860,- Kč
14. 6. -17. 6.	Exercicie pro rozvedené i znovu sezdané „Vyrovnávat se s minulostí, žít přítomnost, tvořit budoucnost“	Mons. Aleš Opatrný 1470,- Kč
9. 7. -13. 7.	Exercicie „Tvář v tvář problémům moderního světa“	P. Josef Michalčík, CSsR 1860,- Kč
16. 7. -20. 7.	Exercicie „Boží slovo v životě křesťana“	Mons. Josef Žák 1860,- Kč
30. 7. -3. 8.	Exercicie „Hledání světla v temnotě lidské bezmoci“	P. Josef Michalčík, CSsR 1860,- Kč
6. 8. -10. 8.	Exercicie „Svoboda v Kristu“	P. Petr Beneš, CSsR 1860,- Kč
13. 8. -17. 8.	Exercicie v mlčení pro lidi středního věku	P. Angelo Scarano, S.S.L. 1860,- Kč
19. 8. -25. 8.	Exercicie pro kněze	P. Miloslav Kabrda, SDB 2840,- Kč
3. 9. -7. 9.	Exercicie „Věda a víra-hledání smyslu života“	P. Josef Michalčík, CSsR 1860,- Kč
12. 9. -15. 9.	Exercicie podle sv. Ignáce	P. Josef Čunek, SJ 1470,- Kč
16. 9. -19. 9.	Exercicie pro seniory „Těšíte se do nebe?“	Mons. Aleš Opatrný 1470,- Kč
20. 9. -23. 9.	Exercicie pro seniory „Těšíte se do nebe?“	Mons. Aleš Opatrný 1470,- Kč
8. 10. -12. 10.	Exercicie „Eucharistie zdrojem a vrcholem celého křesť. života“	P. Krzysztof Strzelczyk, CSsR 1860,- Kč

Začátek exercicií je první uvedený den v 17.30 hodin večer v refektáři kláštera. Datum i čas konce exercicií je uveden v konkrétních kurzu. Přihlášky jen písemně: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí P. Marie Příbram - Svatá Hora, Exerciční dům, 261 01 Příbram II/591 nebo e-mailem na adrese ex.dum@svata-hora.cz případně vyplněním formuláře na <http://www.svata-hora.cz>. Informace: +420 731 619 800.

Významné akce a poutě, hudba při bohoslužbách, koncerty a kulturní pořady

1. 4.	Boží Hod velikonoční. Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. Po odpolední mši sv. zpívané nešpory. Žehnání pokrmů při všech mších sv.
2. 4.	Pondělí velikonoční. Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. Velikonoční koncert Svatohorského chrámového sboru v 16.30.
4. 4.	Přednáška „Redemptoristé svatohorskými správci (1861-1971)“ z cyklu „Cesty do minulosti Svaté Hory“ v 17.30. PhDr. Věra Smolová. Opakování 11. 4.
7. 4.	2. poutí díků. Poutí díků za záchranu muktů, kteří přežili propad v noci z 31. 3. na 1. 4. 1962. Začátek v 11.00 v basilice.
8. 4.	2. neděle velikonoční. Mše svatá v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. Po odpolední mši sv. zpívané nešpory. Hudba v 9.00: J. Langlais - Missa Missencordiae Domini.
9. 4.	Zvěstování Páně. Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00.
26. 4.	Vernisáž. Vernisáž výstavy k 40. výročí požáru Svaté Hory v 15.30. Výstava bude po celý rok součástí expozice svatohorského poutního muzea.
28. 4.	40. výročí požáru Svaté Hory. Mše sv. v 9.00 v basilice. Doprovodný program. Další mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00.
30. 4. *	Oslava konce 1. sv. války. Slavnostní mše sv. v 10.00 k výročí ukončení 1. světové války za účasti obyvatelů Valle di Ledro. Další mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00.
9. 5.	Noc literatury. Celovečerní akce Knihovny Jana Drdy ve sklepě svatohorské rezidence (17.00-23.00).
10. 5.	Nanebevstoupení Páně. Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00. Hudba při mši sv. v 17.00: P. Eben - Mešní proprium, ordinárium.
12. 5.	17. arcidiecézní poutí za duchovní povolání. Mši sv. v 11.00 oslavuje arcibiskup pražský Dominik kardinál Duka. Další mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00.
16. 5.	Sv. Jana Nepomuckého. Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00. Přednáška „Putování do Compostely“ - manželé Kalovi, v 18.00.
19. 5.	Poutí bývalých příslušníků PTP. Mše sv. v basilice v 10.30. Další mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00.
20. 5.	Seslání Ducha Svatého. Mše sv. v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. Po odpolední mši sv. zpívané nešpory. Možnost získání plnomocných odpustků.
25. 5. *	Noc kostelů. Tradiční „večer otevřených chrámů“. Prohlídky, koncerty, výstavy, zahájení v 19.00. Podrobný program na www.nockostelu.cz .
26. 5.	Poutí Matice Svatohorské. Mše sv. v basilice v 10.00. Orešská poutí. Mše sv. u Kor. oltáře v 11.30. Křížová cesta a požehnání v 15.00. Další mše v 7.00, 9.00, 17.00.
31. 5.	Těla a Krve Páně. Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00. Možnost získat plnomocné odpustky.
2. 6.	7. národní poutí přátel Likvidace lepry. Mše sv. v 10.00. P. Czendlik. Doprovodný program zakončený požehnáním v 13.30. Další mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00. Svatohorský Downtown. Závod ve sjezdu na kolech ze Svaté Hory do města Příbrami.
3. 6.	Oslava Božího Těla. Při mši svatá v 9.00 oslava Božího Těla. Po mši následuje eucharistický průvod. Osatní mše sv. v 7.30, 11.00 a 15.30 z 9. neděle v mezidobí.
7. 6. *	Závěrečný koncert Hudebního festivalu A. Dvořáka Příbram v 19.00. Requiem A. Dvořáka diriguje Debashis Chaudhuri, spoluúčinkují příbramské pěv. sbory.
8. 6.	Nejsvětějšího Srdce Ježíšova. Mše svatá v 7.00, 9.00 a 17.00. Možnost získat plnomocné odpustky.
9. 6. *	Korunovace – vigilie. České zpívané nešpory v 19.00. Mše svatá v 19.30. Po mši následuje světelný průvod.
10. 6. *	286. výročí Korunovace – Hlavní poutí české církevní provincie. Hlavní mše svatá v 11.00, oslavuje Dominik kardinál Duka. Mše sv. v 15.30 nebude.
15. 6. *	Muzejní noc. Svatohorské muzeum bude otevřeno za symbolickou cenu 20 Kč. Součástí bude výstava v muzeu k 40. výročí požáru Svaté Hory.
16. 6.	Poutí nemocných a zdravotně postižených. Mše sv. v 7.00, 9.00 a 17.00. Mši sv. v 11.00 s pomazáním nemocných u Kor. oltáře oslavuje Dominik kardinál Duka.

* Podrobnější informace o vybraných akcích na stránkách 30-31.

Otevírací doba a pořad bohoslužeb na Svaté Hoře

Neděle: Areál otevřen 6.30–17.00

Mše svatě v 7.30, 9.00, 11.00 a 15.30. Po každé mši je požehnání milostnou soškou a její uctívání

Po odpolední mši svatě jsou zpívány nešpory

Před mší svatou v 7.30 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Pondělí - sobota: Areál otevřen 6.30–18.00

Mše svatě v 7.00, 9.00 a 17.00 (v sobotu s nedělní platností)

Před mší svatou v 7.00 Anděl Páně a vystavení milostné sošky

Požehnání milostnou soškou a uctívání po mši svatě v 7.00, 9.00 a 17.00

Ve čtvrtek Po odpolední mši svatě půlhodinová adorace

V pátek Mše svatá v 7.00 obětována za dobrodince Svaté Hory a živé i zemřelé členy Matice Svatohorské

V sobotu Po mši svatě v 9.00 mariánská pobožnost s přednesením proseb. Můžete je zasílat poštou,

e-mailem prosba@svata-hora.cz, formulářem na www.svata-hora.cz, nebo je předat osobně v sakristii

V postní době V pátek od 16.30 a v neděli od 15.00 křížová cesta místo modlitby posvátného růžence

V květnu Denně kromě čtvrtku a neděle po odpolední mši svatě májová pobožnost s katechezí

Svátost smíření: Příležitost ke zpovědi je půl hodiny přede mší svatou, na požádání kdykoli

Zpovědní služba v bazilice po-so 10.00–12.00 hod. a 13.30–16.30 hod.

Schody: Svatohorské schody otevřeny 8.00–17.00 (v zimě jen do 15.30)

Úřední hodiny farního úřadu

pondělí & pátek: 9.00–12.00; 13.00–15.30

V případě nutnosti je možné se nepřetržitě obracet na duchovní správu na tel: 731 619 668

Svatohorské poutní muzeum, průvodcovská služba a prodejna

Odpovědná osoba Martina Jechortová.

Kontakt:

+420 731 619 800, +420 318 429 930 (dočasně), e-mail: prohlidka@svata-hora.cz, (+420 318 429 943 nyní nefunkční)

E-shop: <http://shop.svata-hora.cz>

Otevírací doba:

neděle: I. – XII: 9.00–17.00 • pondělí – sobota: I. – V. & IX. – XII: 9.00–16.00 • V. – VIII.: 9.00–17.00

Prohlídka areálu s výkladem včetně návštěvy běžně nepřístupných prostor je možná V. – IX. denně v otevíracích hodinách prodejny, jindy jen po předchozí domluvě. Začátek poslední prohlídky hodinu před zavíráním.

Prohlídku větších skupin, zejména cizojazyčnou, je vhodné v dostatečném předstihu objednat písemně nebo e-mailem.

Prohlídka areálu s koncertem. Po předchozí domluvě pro skupiny s min. 10 účastníky je možná prohlídka s průvodcem, po které následuje půlhodinový koncert na nové chórové varhany v bazilice.

Prohlídka nové expozice muzea. Každý den v otevírací době prodejny.

Prohlídka nově zrekonstruovaných sklepních prostor a zvonice. Prohlídky jsou možné ve vybraných termínech/po domluvě.

Nové aktivity na Svaté Hoře Vám nabízíme díky projektu, který je spolufinancován Evropskou unií v rámci IOP Projekt CZ.1.06/5. 1. 00/24.09583 „Příbram - Svatá Hora - vzorová obnova poutního areálu“

EVROPSKÁ UNIE
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
ŠANCE PRO VÁŠ ROZVOJ

MINISTERSTVO
PRO MÍSTNÍ
ROZVOJ ČR

SVATÁ HORA Vydává a rozšiřuje Matice Svatohorská, o. s., Svatá Hora 591, 261 01 Příbram II, tel: 604 594 925, e-mail: casopis@svata-hora.cz, internet: <http://www.svata-hora.cz>, PDA: <http://www.svata-hora.cz/pda>. Od roku 2017 vychází 4x do roka. Registrační číslo MK ČR E 11719. Cena časopisu – dobrovolný dar (náklady na 1 výtisk činí 15 Kč + poštovné). Řídí redakční rada. Grafická úprava, sazba a tisk Tiskárna Prima, spol. s r. o. Expedici zajišťuje PostServis.

BANKOVNÍ SPOJENÍ Česká spořitelna, a. s., č. ú. 523967309/0800. Zájemci o pravidelné odebírání pište na adresu redakce.

Tradiční a oblíbené Zpívání u jesliček

Koledování u varhan v Borovanech

Mše svatá na ukončení občanského roku

Ukončení vánoční doby
příjezdem Tří králů

Na snímku pravdepodobne poutníci ze slovenského Štiavniku a okolí Bytče. Snímek laskavé poskytl Ján Chvalník